

ת"פ 40168/05/14 - מדינת ישראל נגד מתן חרבי, אדם שמואל בוחניק

בית משפט השלום בראשון לציון

06 אפריל 2016

ת"פ 40168-05-14 מדינת ישראל נ' חרבי ואח'

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. מתן חרבי
2. אדם שמואל בוחניק

נוכחים:

באת-כוח המאשימה עו"ד חן כהן

הנאשם 1 וב"כ עו"ד אמיר נבון

הנאשם 2 וב"כ עו"ד גבאי מנדלמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם, ובמסגרת הסדר דיוני, בכתב האישום המתוקן, באישומים ובעבירות כדלקמן:

נאשם 1 -

אישום ראשון:

בהזדמנות אחת, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 13.5.14, בביתו של נאשם 1, מכר נאשם 1 לקונה 1 מנת סם מסוג חשיש, במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, בתמורה לסך של 100 ₪.

עמוד 1

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

אישום שני:

כשבוע עובר לתאריך 13.5.14, מכר נאשם 1 לקונה 2 מנת סם מסוג קנביס במשקל שאינו ידוע במדויק למאשימה, בכך שנאשם 1 וקונה 2 קבעו ביניהם להיפגש בשיחה טלפונית, ובהמשך לכך, נאשם 1 הגיע ברכבו בסמוך לביתו של קונה 2, ומסר לידיו את הסם תמורת 100 ₪.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודה.

אישום רביעי:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מספר חודשים עובר לתאריך 19.5.14, התקשר קונה 4 לנאשם 1, והשניים קבעו מקום מפגש לצורך רכישת סם. בהמשך ובסמוך למתואר, נאשם 1 וקונה 4 נפגשו במקום שנקבע, שם מסר נאשם 1 לידי קונה 4 סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה בתמורה לסכום של כ-300 ₪.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודה.

אישום חמישי:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשבועיים עובר לתאריך 15.5.14, שהה נאשם 1 בצוותא חדא עם צרכן סמים 1 בגן ציבורי, שם עישן נאשם 1 מנת סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, יחד עם צרכן סמים 1.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה.

אישום שישי:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשלושה שבועות עובר לתאריך 15.5.14, בילו נאשם 1, נאשם 2 וצרכן סמים 1 במשותף בחצר פאב. באותן נסיבות, סיפק נאשם 2 לצרכן סמים 1 סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, הורה לו להכין באמצעותו סיגריה, והשלושה עישנו אותה ביחד.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה.

אישום אחד עשר:

כחודש עובר לתאריך 20.5.14, מכר נאשם 1 לקונה 6 סם מסוג קנביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, בכך שקבעו להיפגש בשיחה טלפונית, ובהמשך, הגיע קונה 6 למקום המפגש בסמוך לביתו של נאשם 1, שם מסר לו נאשם 1 את הסם תמורת סך של 400 ₪.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של מסחר, הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודה.

אישום שנים עשר:

בתאריך 13.5.14 בביתו, החזיק נאשם 1 בשתיל סם מסוג קנאביס במשקל 1.18 גרם נטו, ובסם מסוג קנאביס במשקל 0.41 גרם נטו לצריכתו העצמית.

לפיכך, נאשם 1 הורשע בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 לפקודה.

נאשם 2 -

אישום שישי:

אישום זה מיוחס לנאשם 1 ולנאשם 2.

כפי שצוין לעיל, עובדות האישום השישי הן כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשלושה שבועות עובר לתאריך 15.5.14, בילו נאשם 1, נאשם 2 וצרכן סמים 1 במשותף, ובאותן נסיבות, סיפק נאשם 2 לצרכן סמים 1 סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, הורה לו להכין באמצעותו סיגריה, והשלושה עישנו אותה ביחד.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה.

אישום שביעי:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך למתואר בעובדות האישום השישי, פגש צרכן סמים 1 באקראי בנאשם 2 בסמוך לבית מגוריו, ושאלו אם יש לו משהו לתת לו (הכוונה לסם), ובתגובה, נאשם 2 מסר לידי סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה ואמר לו שייהנה.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה.

אישום שמיני:

בתאריך 11.5.14, בעת ששהה נאשם 2 עם צרכן סמים 2, סיפק נאשם 2 לצרכן סמים 2 סם מסוג חשיש במשקל

שאינו ידוע במדויק למאשימה וצרכן סמים 2 עישן את הסם.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בעבירה של הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

אישום תשיעי:

בהזדמנות אחת, כחצי שנה עובר לתאריך 14.5.14, סיפק נאשם 2 לצרכן סמים 3 סם מסוג חשיש במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה, בסיגריות, ובהמשך לכך, עישן אותן צרכן סמים 3.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בעבירה של הספקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

אישום עשירי:

בתאריך 8.5.14, התקשר קונה 5 לנאשם 2 וביקש לרכוש ממנו סם. בהמשך ובסמוך, הגיע לבית נאשם 2 אדם אחר מטעמו של קונה 5, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), ונאשם 2 מסר לידי סם מסוג קנאביס בכמות ובמשקל שאינם ידועים במדויק למאשימה בתמורה לסך של כ-300 ₪, האחר העבירו לקונה 5.

כחודש עובר לתאריך 8.5.14, מכר נאשם 2 לקונה 5 סם מסוג קנאביס, בכך שהגיע לביתו של קונה 5 ומסר לו את הסם תמורת 300 ₪.

כחודש עובר לאמור, מכר נאשם 2 לקונה 5 בהזדמנות נוספת סם מסוג קנאביס במשקל ובכמות שאינם ידועים במדויק למאשימה.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של מסחר, הספקת סמים מסוכנים - לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

אישום שלוש עשרה:

בתאריך 13.5.14 בביתו, החזיק נאשם 2 בסם מסוג קנאביס במשקל 0.11 גרם נטו לצריכתו העצמית, וכן במשקל אלקטרוני שהינו כלי להכנת סם.

לפיכך, נאשם 2 הורשע בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודה, והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 לפקודה.

הסדר בין הצדדים וההליך המשפטי

2. בתאריך 16.7.15 הציגו הצדדים הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן לקולא כמפורט לעיל, הנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, והופנו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. לא היה הסדר עונשי בין הצדדים.

בתאריך 28.1.16 לאחר שהתקבלו תסקירים בעניין הנאשמים, ב"כ המאשימה וב"כ נאשם 1 הציגו הסכמה עונשית ביחס לנאשם 1, לפיה יעתרו להטלת עונש על נאשם 1 שיכלול מאסר בן 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי, קנס בסך 10,000₪ והתחייבות.

לגבי נאשם 2, לא הייתה הסכמה לעונש בין הצדדים. המאשימה טענה שיש לדחות את המלצת שירות המבחן, ואילו ב"כ נאשם 2 טענה כי התסקיר אינו מציג את מלוא העובדות.

הדין נדחה לתאריך 17.3.16, לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות לגבי נאשם 1, קבלת תסקיר משלים משירות המבחן לגבי נאשם 2, וטיעונים לעונש לגבי שני הנאשמים.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1

3. לפי המפורט בתסקיר, נאשם 1, בן 30, רווק, מצוי במעצר בית לילי בבית הוריו בנס ציונה ועובד מזה חודשיים בבית עסק ביבנה.

נאשם 1 מסר לשירות המבחן כי סיים 12 שנות לימוד, עם תעודת בגרות חלקית. לדבריו, אובחן כבעל לקות למידה וקשיי קשב וריכוז בהיותו ילד ושולב בתכנית הוראה מקדמת. בהמשך, למד נאשם 1 בתיכון מקצועי "אורט חיל האוויר" בתל נוף במגמת מכונאות, ושירת שירות צבאי מלא בתפקיד תומך לחימה. נאשם 1 תיאר תפקוד תעסוקתי תקין לאורך השנים.

נאשם 1 הינו השלישי מבין חמישה אחים. הוריו בשנות ה-60 לחייהם. לשירות המבחן מסר נאשם 1 כי בטרם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום הנוכחי, הקשר עם משפחתו היה רופף ובעייתי, אך מאז מעצרו, היחסים השתפרו, ומשפחתו כיום מהווה עבורו מקור לתמיכה בהתמודדותו עם ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

נאשם 1 תיאר בפני שירות המבחן כי לאחר שחרורו מהצבא החל להשתמש בסמים מסוג חשיש ומריחואנה על בסיס מזדמן ובאופן חברתי. עוד תיאר כי בשנת 2011 אובחן כסובל מפריצת דיסק, והדבר גרם לו קשיי תפקוד משמעותיים. נאשם 1 מסר כי תחילה טופל תרופתית, בהמשך נעזר בפיזיותרפיה, אולם התקשה להתמודד עם הכאב ולכן צרך תרופות נוגדות כאב באופן בלתי מבוקר ואף צרך סמים, ולמרות זאת, תפקד באופן תקין מבחינה תעסוקתית. שירות המבחן ציין כי נאשם 1 לקח אחריות על התנהגותו הבעייתית והביע חרטה.

נאשם 1 תיאר קשר חברי עם נאשם 2 בתקופה שקדמה למעצרו של השניים, אשר העמיק על רקע שימוש משותף

בסמים. לדבריו, ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים באותה תקופה ולשם סיפוק צרכיו המידיים, כשלצורך מימון כמויות הסמים הגדולות שצרך אף סחר בסם. שירות המבחן התרשם כי למרות תיאור מעורבותו בעולם הסמים, ניכר כי נאשם 1 אינו ער למידת הבעייתיות בכך ואינו נותן דעתו למידת חומרת התנהלותו העבריינית. עם זאת, נאשם 1 הביע מוטיבציה להמשיך בטיפול שיסייע לו להימנע ממעורבות שולית.

העובדת הסוציאלית ביחידה להתמכרויות מסרה כי נאשם 1 מטופל שם מפרואר 2014. בדיקות שתן שמסר נאשם 1 מעידות על ניקיון מסמים, הוא מגיע לשיחה טיפולית פעם בשבוע ומשתתף בקבוצה טיפולית. לדבריה, נאשם 1 השתלב בטיפול במרכז יום לתקופה של 6 חודשים, 4 ימים בשבוע, מגלה מחויבות לטיפול אותו הוא עובר, נענה לדרישות ממנו ונעזר בטיפול. עוד צוין כי בשיחות שנערכו אתו נאשם 1 התייחס לקשריו השוליים, כשהשימוש בסמים והתנהלות שולית סביבם תרמו לתחושות מסוגלות וטשטוש בעיותיו. העובדת הסוציאלית התרשמה מיכולותיו וממחויבותו של נאשם 1 וכן מלקיחת אחריות על חייו בניסיון לחזור לתפקוד תקין.

כגורמי סיכון, שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם אשר השתמש בסמים לאורך שנים, כשעד לאחרונה נעדר גורמי תמיכה מציבי גבול. עוד הוסיף כי עד למעצרו היה נאשם 1 מצוי בתהליך התדרדרות שבא לידי ביטוי בהתנהגות עבריינית בכל הקשור למעורבותו בעולם הסמים, כשהוא ממוקד בצרכיו ואינו מפנים את חומרת התנהלותו. כגורמי סיכוי ציין שירות המבחן כי נאשם 1 מגלה תובנה אודות בעייתיות התמכרותו לסמים והמחירים שהוא משלם בגינה והינו נכון לערוך שינוי בחייו. שירות המבחן הוסיף כי הוא רואה בחיוב את יכולתו של נאשם 1 להיעזר כיום במשפחתו ובגורמי הטיפול במטרה לשקם עצמו.

שירות המבחן הדגיש כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לגרום להתדרדרות במצבו של נאשם 1 באופן שיקשה על שיקומו בעתיד, והמליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

נאשם 2

4. בעניינו של נאשם 2 התקבלו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון עולה כי נאשם 2 הינו בן 30, פרוד מאשתו מזה 11 חודשים, אב לשני ילדים בני 3 ו-6, מתגורר כיום עם הוריו, ואינו עובד בשל מצבו הבריאותי.

לדברי נאשם 2, הוא השלים 11 שנות לימוד, עת הפסיק את לימודיו בגיל 17 בשל בעיות התנהגות וקשיים לימודיים. לטענתו, בהיותו בן 6 אובחן כסובל מדיסלקציה ובעיות קשב וריכוז אשר הקשו על תפקודו בלימודים לאורך השנים. עוד מסר נאשם 2 כי לא שירת בצה"ל נוכח מעורבותו בפלילים באותה תקופה, אולם לא הציג אישורים מתאימים.

במהלך השנים עבד נאשם 2 בתחום המסעדנות. בנוסף, ניהל עסק עצמאי בתחום השיפוצים בין השנים 2010-2012. נאשם 2 מסר כי לפני כשנתיים וחצי בעקבות טיפול שנייני שעבר, נפגע באופן ניורולוגי ועצבי ומאז הוא עובר טיפולים אינטנסיביים ומעקב רפואי. לדבריו, בעקבות פגיעה זו, הוא סובל מכאבים, מתקשה בתפקוד יציב והוכר על-ידי המוסד לבטוח לאומי כסובל מ-100% נכות. נאשם 2 מטופל תרופתית ואף הציג בפני שירות המבחן אישור לצריכת קנביס רפואי אשר ניתן לו בשל מצבו הרפואי.

נאשם 2 הינו הבן הצעיר במשפחה המונה זוג הורים ושלושה אחים. אביו, כבן 57, הינו נכה בעקבות פגיעה רפואית ואינו עובד. אמו, כבת 57, עובדת כמוכרת בסופר פארם. הנאשם תיאר תפקוד משפחתי תקין. בשנת 2009 נישא הנאשם ומנישואיו אלו נולדו שני ילדיו. אשתו כבת 25 לומדת הוראה. הנאשם מסר כי הוא ואשתו נפרדו בעקבות משבר בנישואיהם וכיום נמצאים בהליך גירושין. לדבריו, הוא פוגש בילדיו באופן קבוע ומשלם מזונות כנדרש.

נאשם 2 מוכר לשירות המבחן מהליך המעצר נשוא כתב אישום זה. במסגרת פיקוח המעצר, נאשם 2 השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. בקבוצה שיתף הנאשם בשינויים עמם הוא מתמודד מאז מעצרו בכל הנוגע לפרידה מאשתו, הריחוק מילדיו, יציאתו ממעגל התעסוקה וההתדרדרות במצבו הכלכלי, זאת לצד הקושי והתסכול סביב ההתמודדות עם ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 הוא בעל יכולות תפקודיות וקוגניטיביות, אשר החל לערוך התבוננות ראשונית בהתנהגותו הבעייתית והשולית. להערכת שירות המבחן, מאחר ומדובר בשלב התחלתי של ההליך הטיפולי, נאשם 2 התקשה לחשוף באופן מעמיק וגלוי את המשקעים הרגשיים, חלקיו התלתיים וההתמכרות לסמים, אשר אינם קשורים באופן ישיר למצבו הרפואי, התנהגותו השולית, הפגיעות הרגשיות והפערים באישיותו בין החצנה של כוח ומסוגלות לבין דימוי העצמי הפגוע.

בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב אישום זה, מסר נאשם 2 כי בשל פגיעתו המתוארת ומצבו הבריאותי הירוד, סבל מכאבים רבים ונטל מספר רב של תרופות ומשככי כאבים אשר לא סייעו לו. לדבריו, לו ולנאשם 1 הכרות חברית מזה מספר שנים, אשר העמיקה על רקע שימוש משותף שביצעו בסמים. נאשם 2 מסר כי נחשף לשימוש בקנביס על-ידי חבריו, וכאשר חש הקלה במצבו והרגיש כי השימוש בקנביס מסייע לו וגורם לו ליכולת תפקוד גבוהה יותר, המשיך וצרך אותו באופן אינטנסיבי ומתמשך. נאשם 2 ציין כי ניסה מספר פעמים בעבר לפנות לקבלת אישור להחזקת קנביס רפואי, אולם בקשותיו נדחו.

שירות המבחן ציין כי נאשם 2 התקשה להעמיק ולבחון את המניעים לביצוע עבירות הסחר. הוא שלל כל צורך בעזרה טיפולית בתחום ההתמכרויות, ולדבריו, לא צרך סמים לפני ההידרדרות במצבו הרפואי.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 חווה בשנים האחרונות משבר סביב פגיעה רפואית שעבר, אשר השפיעה על תפקודו התעסוקתי והאישי, זאת לצד משבר זוגי ומשפחתי עמו מתמודד בחודשים האחרונים. להערכת שירות המבחן, בהיעדר כלים להתמודדות עם המשברים שחווה תוך שמתקשה להעמיק בהשלכות התנהגותו והפסול שבהן, פנה לשימוש בסמים, ובהמשך, העמיק את קשריו השוליים. שירות המבחן בחן עם נאשם 2 את הצורך שלו בהתערבות טיפולית לצורך העמקה באשר לדפוסיו המכשילים, אולם, נאשם 2 שלל כל צורך בהתערבות טיפולית.

אשר לגורמי הסיכון, שירות המבחן ציין את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם 2, קשייו להעמיק בחומרת מעשיו ולבחון אלטרנטיבות ללא שימוש בסמים ומעורבות בפלילים. בבחינת גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי לקח בחשבון את העובדה שנאשם 2 הביע חרטה, וכן את העובדה כי כיום הוא נמנע ממעורבות שולית.

שירות המבחן שקל להמליץ להטיל על הנאשם ענישה בדרך של "צ", אולם נאשם 2 מסר כי נוכח מצבו הבריאותי, לא

יוכל לעמוד בנדרש ממנו במסגרת ענישה מסוג זה. נוכח העובדה כי נאשם 2 שלל צורך בהתערבות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

בתסקיר המשלים מתאריך 13.3.2016 ציין שירות המבחן כי נאשם 2 עדיין סובל ממצב בריאותי ירוד, המחייב אותו לבצע טיפולים ממושכים ואינו יכול לעבוד בגין מצב זה. לדברי נאשם 2, הוא אינו משתמש עוד בסמי רחוב, והקנביס הרפואי אותו הוא צורך מסייע לו לשם שיפור מצבו הרפואי. נאשם 2 הביע רצון להשתלב בטיפול ביחידה לנפגעי סמים על מנת לשמר מצבו כיום ולמנוע שימוש בסמי רחוב. שירות המבחן התרשם כי לאור ההחמרה במצבו הרפואי, חווה נאשם 2 תחושות כעס ותסכול, הקשורים לאובדן העצמאות ולתלות בגורמים חיצוניים בגילו הצעיר. עוד ציין כי כיום נאשם 2 ממוקד במצבו הרפואי ובניסיונות לשקם את חייו, וכי ניכר כי ההליכים המשפטיים הנוכחיים בכל זה והאופציות העונשיות הקיימות, מהוות עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

נוכח מצבו הבריאותי של נאשם 2, סבר שירות המבחן כי יש להעדיף את הפן השיקומי ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה. בנוסף, לאור האישור הרפואי שהציג נאשם 2 לשירות המבחן, המעיד כי הוא מסוגל לבצע של"צ בעבודות משרדיות, המליץ שירות המבחן כי יוטל על נאשם 2 של"צ בהיקף של 300 שעות, שיהווה ענישה קונקרטית וחינוכית, שתחדד ותבהיר לנאשם 2 את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. אשר לנאשם 1, עתרו ב"כ המאשימה וב"כ נאשם 1 לכבד את הסדר הטיעון, וטענו כי יש להתחשב בכך שנאשם 1 בהודאתו הביא לחיסכון בזמן שיפוטי רב, נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי ממושך וסובל מבעיות רפואיות. ב"כ נאשם 1 הוסיף כי הוא מבקש כי פסילת רישיון הנהיגה בפועל עליה הוסכם עם המאשימה, תהיה לתקופה קצרה.

נאשם 1 ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לומר את דברו וציין כי הוא מצטער על מעשיו ועל הפגיעה במשפחתו. עוד הוסיף כי הוא נמצא כיום במקום אחר וכי הוא מוכן למסור בדיקות שתן לממונה על עבודות השירות ככל שיידרש.

6. אשר לנאשם 2, ב"כ המאשימה ציינה כי לחובתו עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, בגין הוטל עליו בין היתר מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

לדברי ב"כ המאשימה, הסתבכותו הראשונה של נאשם 2 עם החוק החלה עוד בהיותו כבן 18, ומאז ועד היום סיגל לעצמו אורח חיים עברייני ושולי הנסוב בקשר לסם המסוכן, צריכתו ודרכי מימונו. ב"כ המאשימה טענה כי נאשם 2 לא רק סחר בסם לשם הפקת רווחים קלים, אלא עשה בו שימוש עצמי, תוך שדרדר אחרים למעגל הסם ולא הבחין בין צרכני הסם השונים.

ב"כ המאשימה טענה כי לפי עמדת הפסיקה בנוגע לעבירות הסמים, יש לבער את נגע הסם ולהכריז מלחמת חורמה על כל אלו הנוטלים חלק בשרשרת הפצת הסם ולמצות עימם את הדין.

ב"כ המאשימה ציינה כי יש לזקוף לזכות נאשם 2 את נטילת האחריות למעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. אשר לתסקירי

שירות המבחן, טענה כי נוכח ההבדל המשמעותי בין שני התסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 2, כשהראשון אינו בא כלל בהמלצה טיפולית והשני ממליץ על ענישה מתונה ביותר בדמות צו מבחן ושל"צ, אין מקום לקבל את המלצות שירות המבחן.

לטענתה, אף שמדובר בסם מסוג חשיש המוגדר כ"סם קל", אין להקל ראש גם בעבירות הנוגעות לסם זה, שכן המאבק בנגע הסמים צריך להיות מכוון נגד סם מכל סוג. ב"כ המאשימה טענה כי בעבירות בהן הורשע הנאשם יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי השיקום, והפנתה לפסיקה. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת סחר בסם. משכך, עתרה להשית על נאשם 2 שבעה חודשי מאסר לכל אישום שעניינו מכירת סם או הספקתו, כך שירצה בסך הכל 18 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקשה להשית על נאשם 2 מאסר על תנאי על כל עבירה על פי פקודת הסמים, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

7. ב"כ נאשם 2 טענה כי מעשיו של הנאשם 2 מסתכמים בהחזקה לצריכה עצמית ובמכירה בכמויות קטנות של סמים קלים, כהגדרת הפסיקה. לדבריה, בעת קביעת מתחם העונש יש להתחשב בסוג הסם, כמות הסם, מספר העסקאות וסכום הכסף שהתקבל בעבור הסם. לטענתה, כשמדובר בהיקף של גרמים בודדים ובסכומים קטנים, מנעד הענישה הוא רחב ומתחיל במאסר על תנאי וצו של"צ.

לטענת ב"כ נאשם 2, מדובר באדם בן 30 הסובל מבעיות רפואיות, הוכר כנכה 100% על ידי המוסד לביטוח לאומי וקיבל אישור לשימוש בקנביס רפואי. ב"כ נאשם 2 הוסיפה כי נאשם 2 הופנה לשיחות במרכז "אופק חדש", ומגיע אליהן בקביעות מחודש אוגוסט 2015, ובנוסף, לוקח חלק בקבוצת מכורים אנונימיים. עוד הדגישה כי יש קושי בשילובו של נאשם 2 ביחידה לנפגעי סמים, נוכח השימוש שהוא עושה בקנביס הרפואי.

ב"כ נאשם 2 טענה כי יש לקחת עוד בחשבון כי נאשם 2 הינו פרוד ואב לשני ילדים בני 3 ו-6, המתקשה בתפקוד ואינו יכול לעבוד למחייתו. בנוסף, ציינה כי יש לזקוף לטובת נאשם 2 את העובדה כי הודה ולקח אחריות על מעשיו, שהה במעצר מאחורי סורג ובריה, ולאחר מכן, במעצר בית מלא כחצי שנה, וכיום במעצר בית לילי. לדבריה, לו הנאשם היה מסוגל לבצע עבודות שירות, המלצת שירות המבחן הייתה בהתאם.

לעניין עברו הפלילי, ציינה ב"כ נאשם 2 כי הרשעתו היחידה בעבירת סמים הייתה בשנת 2003 וכי מעולם לא ריצה תקופת מאסר בפועל, אלא רק מאסר בדרך של עבודות שירות. לבסוף, ציינה כי אם בית המשפט יסבור כי מתחם הענישה אינו כולל מאסר על תנאי ושל"צ, יש לקבל את המלצות שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום והגנה מן הצדק, והפנתה לפסיקה.

נאשם 2 ניצל את ההזדמנות לומר את דברו והביע חרטה על ביצוע העבירות. עוד ציין כי ביצע את העבירות נוכח מצבו הרפואי, כי הוא מעוניין לגור ליד ילדיו הקטנים וכי לא יחזור לבצע מעשים מסוג זה.

דין והכרעה

8. אם נתמצת ונסכם את האישומים השונים המפורטים בכתב האישום המתוקן נגד שני הנאשמים, נמצא כי נאשם 1

הורשע בארבעה מקרים בהם סחר בסם ובשלושה מקרים בהם החזיק/השתמש בסם לצריכה עצמית, וכי נאשם 2 הורשע בשני מקרים בהם סחר בסם, שני מקרים בהם סיפק סם, ושלושה מקרים בהם החזיק/השתמש בסם לצריכה עצמית, כשבאחד מהם גם החזיק בכלים לשימוש בסם.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש (לניתוח תיקון 113 לחוק העונשין והשלכותיו ראו - עמיקובו"פירושלתיקון113 לחוק העונשיןבעניןהבניית שיקולהדעתבענישה" **עלון השופטיםע"שהשופטברוך"ל 14, 3 (2012)** וכן ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13)).

ריבוי עבירות

9. השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות. כלומר, האם יש לראות בהם כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בענייננו, שעה שהעבירות המיוחסות לכל אחד משני הנאשמים בוצעו במועדים שונים, והן עבירות מסוגים שונים, יש לקבוע מתחם עונש לכל אחד מהאירועים בנפרד.

מתחם העונש ההולם

10. כפי שנקבע בסעיף 40ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשם של נאשמים, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשם של הנאשמים, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליהם.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני, מדיניות הענישה הנהוגה; והשלישי,

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ומידת הפגיעה בהם

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הסם על ידי הנאשמים הינם הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים הנגרמים מסמים מסוכנים, לרבות ביצוע עבירות נלוות המבוצעות לעיתים לשם מימון צריכת הסמים, בהיות העיסוק בסם מחולל פגיעה עיקרית.

יפים לענייננו הם דברי בית המשפט העליון בע"פ 4484/05 **שגב נ' מדינת ישראל** (8.8.06):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

בית המשפט העליון הדגיש בפסיקותיו פעמים רבות את הענישה המחמירה שיש להטיל בנוגע לעבירות סמים, וכלשונו של בית המשפט בע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' אלנשמי** (6.9.06):

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים... על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים, אלא גם את הסיכון של שהייה ממושכת מאחורי סורג ובריח".

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים באופן משמעותי. אמנם, לא עסקינן בעבירות שבוצעו ברף החומרה הגבוה ביותר, נוכח סוגי הסם שנסחרו והתמורה הקטנה יחסית שהתקבלה בכל מכירה/הספקה, אולם, נוכח מספר העסקאות ומספר הקונים, נראה כי מדובר במעורבות של ממש של הנאשמים בעולם הסמים והסחר בהם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענייננו הינן:

הנזק שנגרם מביצוע העבירות - לבד מן הנזק הבריאותי אשר טמון בשימוש בסמים, כתוצאה מהעבירות הסחר והצריכה העצמית היה עלול להיגרם נזק רב הן ליחיד ולחברה כתוצאה מעבירות הסמים, נפישות, התפשטות ופגיעתם הרעה, הגורמות פעמים רבות להתמכרות ולביצוע עבירות נוספות לשם מימון הסם. זאת ועוד, הסמים בהם סחר הנאשמים לא נמכרו לסוכן משטרתי, אלא לאנשים שונים.

ברוב המקרים מדובר בסחר/הספקה ושימוש/החזקת סם מסוג קנאביס. באחד מהמקרים של סחר בסם לגבי נאשם 1 מדובר בסחר בסם מסוג חשיש, ובשני מקרים של הספקת סם לגבי נאשם 2 מדובר בהספקת סם מסוג חשיש. כאשר עסקינן בעבירות סמים יש חשיבות לסוג הסם, והפסיקה מבחינה בין ביצוע עבירות לגבי סמים מסוג הרואין וקוקאין לבין ביצוע עבירות לגבי סמים מסוג חשיש וקנאביס.

בנוסף, על פי הפסיקה, יש להתחשב במשקל הסמים, התמורה שהתקבלה בעד המכירה, אופן ההתקשרות והיוזמה לרכישה וכיוצא בכך (עפ"ג (מחוזי- ב"ש) 31724-10-13 **מלכ נ' מדינת ישראל** (8.1.14)).

יש לציין כי במרבית האישומים, אין נתונים ברורים בנוגע לכמות הסמים ומשקלם, ובנסיבות הללו יש להניח, לטובת הנאשמים, כי מדובר בכמויות קטנות באופן יחסי, הנלמדות מהסכומים ששולמו עבור הסמים.

הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות- בהתאם לתסקיר שירות המבחן בנוגע **לנאשם 1**, פריצת הדיסק וההתמכרות לסמים בעקבותיה, הם שהיוו את הרקע לביצוע העבירות.

אשר **לנאשם 2**, בהתאם לאמור בתסקירי שירות המבחן בעניינו והמסמכים ממרכז "אופק חדש", נסיבות חייו של נאשם 2, השימוש בסמים אותו החל מגיל 18, בדגש על מצבו הרפואי המורכב, הם שהיוו את הרקע לביצוע העבירות המיוחסות לו.

יכולתם של הנאשמים להבין את אשר הם עושים, את הפסול שבמעשיהם או את משמעות מעשיהם, לרבות בשל גילם - הנאשמים הבינו את אשר הם עושים ואת משמעות מעשיהם והפסול שבהם.

הענישה הנוהגת

מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של סחר בסם מסוכן עולה כי מגמת הפסיקה היא להטיל על נאשמים בעבירות של סחר בסם מסוכן עונשי מאסר בפועל, תוך התחשבות מעטה יחסית בנסיבות האישיות.

אציג להלן מספר פסקי דין לשם הדגמת הענישה הנוהגת בעבירות של סחר בסמים:

רע"פ 4687/15 **פלג נ' מדינת ישראל** (13.8.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, 10 אישומים בעבירות סחר בסם מסוג מריחואנה, וכן בעבירות של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

שירות המבחן סבר כי הטלת מאסר בפועל תפגע בהליך השיקומי בו החל הנאשם, והמליץ להטיל על הנאשם של"צ למשך 400 שעות צו מבחן ומאסר על תנאי, ולחלופין, עונש מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש בנוגע לכל עבירת סחר נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין מאסר למשך 15 חודשים. צוין עוד כי ההליך השיקומי בו החל הנאשם נלקח בחשבון, אולם, נקבע כי אין מקום לקבל את המלצות שירות המבחן ולא להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר בפועל, נוכח חומרת העבירות והתמשכותן. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש כולל של 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי, עונשו הופחת לתקופה של 18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם לבית המשפט העליון - נדחתה.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 23775-04-15 **מדינת ישראל נ' מדמון** (21.6.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בחמישה אישומים של סחר בסמים מסוג חשיש וקנביס, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית. הנאשם היה "בגיר צעיר" ונעדר עבר פלילי קודם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש בנוגע לכל עבירת סחר נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש כולל של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש על ידי המאשימה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל, נוכח כמות העבירות שבוצעו.

רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.13) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בביצוע שתי עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס. בשני התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. לנאשם היה עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

על יסוד כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות הסחר בהן הורשעו הנאשמים נע בין מאסר בן 5 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי מרתיע, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון על תנאי.

מתחם העונש ההולם לעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, אולם, לא מצאתי לנכון כי יש לקחת אותה בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו, ואתייחס אליה במסגרת גזר הדין באופן תמציתי בלבד. הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה עוסקת בסחר בסם מסוג הרואין בכמות גדולה (ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.10) ו-ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (6.9.09), ובסחר בסם מסוג חשיש בכמות גדולה (רע"פ 2156/11 **עזרא נ' מדינת ישראל** (20.3.11)).

כך גם אסופת הפסיקה אותה הציגה ב"כ נאשם 2, עוסקת במקרים שונים מענייננו. לדוגמא, במקרים בהם היה מדובר בהליך משמעותי של שיקום (ראה לדוגמא - ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06), המתייחס ל"הישגי השיקום המיוחדים שהושגו כאן, וההשקעה הרבה... המאמצים הכבירים שהושקעו בשיקומו", כלשונו של בית המשפט); וכן ראה ת"פ (שלום-ת"א) 45136-02-13 **מדינת ישראל נ' מצרי** (19.10.14). כן עוסקת הפסיקה למשל בנאשמים צעירים העומדים לדין לראשונה (כך לדוגמא ת"פ (שלום-ראשל"צ) 3720-03-15 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (25.10.15) - נאשם בן 18 שעמד לדין לראשונה בחייו).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

נאשם 1

הפגיעה של העונש בנאשם 1 - נאשם 1 שהה במעצר ממש, ולאחר מכן, במעצר בתנאים מגבילים. נאשם 1 החל לעבוד באופן סדיר, וריצוי עבודות שירות יגרמו להפסקת עבודתו.

החל מחודש פברואר 2014, כלומר, עוד קודם להגשת כתב האישום נגדו, נאשם 1 מטופל ביחידה להתמכרויות. בדיקות השתן שמסר נאשם 1 במסגרת הליך שיקומי ביחידה נמצאו נקיות משרידי סם, הוא מגיע בקביעות לשיחות טיפוליות ומשתתף בקבוצה טיפולית. בנוסף, השתלב נאשם 1 בטיפול במרכז יום ברחובות וברי כי הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע במאמצי השיקום שלו.

נטילת האחריות של נאשם 1 על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - נאשם 1 הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בתיקים השונים, תוך שהביא לחסכון ניכר בזמן השיפוטי.

עברו הפלילי של נאשם 1 או העדרו - נאשם 1 נעדר עבר פלילי קודם.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מעת הגשת כתב האישום בחודש מאי 2014 ועד היום חלפו כשנתיים.

נאשם 2

הפגיעה של העונש בנאשם 2 - כמפורט בתסקיר שירות המבחן, נאשם 2 סובל מבעיה רפואית המקשה עליו לבצע עבודות שירות, ומצריכה ממנו לעבור בדיקות רפואיות ולקבל טיפול תרופתי. הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע

במאמציו לקחת חלק בקבוצה של מכורים אנונימיים ובתכנית הטיפולית הפרטנית במרכז "אופק חדש" בה הוא לוקח חלק מזה כחצי שנה.

נאשם 2 אינו עובד, כך שהטלת מאסר לא תיפגע בפרנסתו, והוא מצוי בחובות עקב קריסת עסקו.

יצוין בהקשר זה כי לא היה חולק בין הצדדים כי נוכח מצבו הרפואי של נאשם 2, שהינו מוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי (הוגש אישור זכאות לקצבה בגין נכות כללית זמנית בשיעור 100% עד לתאריך 31.12.15, סומן טל/4), והעובדה כי הוא משתמש בסמים ברישיון (הרישיון שהוצג לבית המשפט הינו מתאריך 1.2.15 ועד לתאריך 1.8.15), הוא לא יוכל לבצע עבודות שירות.

עוד יש לקחת בחשבון את תקופת המעצר בה שהה, ואת תקופת מעצר הבית המלא ומעצר הבית החלקי שהושת עליו.

הפגיעה של העונש במשפחתו של נאשם 2 - נאשם 2 הינו אב לשני ילדים קטנים ופרוד שאשתו, והטלת עונש מאסר בפועל תפגע ביכולתו לשמור על קשר רציף עם ילדיו ולתמוך בהם.

נטילת האחריות של נאשם 2 על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - נאשם 2 הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, תוך שהביא לחסכון ניכר בזמן השיפוטי. יש לציין כי בתחילה התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, אולם, כפי שצוין בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו ומהמסמכים שהוגשו ממרכז "אופק חדש" (טל/3), הוא השתתף בקבוצה טיפולית בשירות המבחן המיועדת לעצורי בית. מאז מחצית חודש אוגוסט 2015 נאשם 2 לוקח חלק בתכנית טיפולית פרטנית במרכז "אופק חדש", נפגש עם מדריכה אחת לשבוע, ואף משתתף בקבוצה של מכורים אנונימיים, אך לא בתדירות גבוהה.

עברו הפלילי של נאשם 2 או העדרו - נאשם 2 עמד לדין בעבר שלוש פעמים, כפי שיפורט -

בפעם הראשונה, בשנת 2005 בגין עבירות משנת 2003 של שיבוש מהלכי משפט, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית וסיוע לאחר מעשה, בגין הושתו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

בפעם השנייה, בשנת 2008 בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ודרישה באיומים של רכוש משנת 2006, בגין הושת עליו מאסר על תנאי ושל"צ.

בפעם השלישית, בשנת 2009 בגין עבירת תגרה משנת 2006 בגינה הושת עליו מאסר על תנאי וקנס.

זוהי הפעם הרביעית בה עומד נאשם 2 לדין, אך יצוין כי בעבר הוא לא ריצה מאסר בפועל, וכי מאז שנת 2006 ועד למועד ביצוע העבירות נשוא כתב האישום דנן, הוא לא הורשע בביצוע עבירות נוספות.

חלוק הזמן מעת ביצוע העבירות - מעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן ועד היום חלפו כשנתיים.

נאשם 1 - עקרון כיבוד הסדרים

11. ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02) עמד בית המשפט העליון על החשיבות בכיבוד הסדרי טיעון. במסגרת פסק דין זה נקבע, כי, ככלל, יטה בית-המשפט לכבד הסדרי טיעון בשל חשיבותם ומעמדם. עם זאת, מוטלת על בית-המשפט החובה לשקול את כל השיקולים הראויים לעונש, ולבחון האם העונש המוצע משקף את האיזון הראוי בין כלל השיקולים, זאת בשים לב לסוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, בחינת הנסיבות האישיות של הנאשם, וכן שיקולי מדיניות של ענישה ראויה.

אשר להסדר טיעון בו העונש מוסכם, נקבע כי:

"גם הסדר טיעון שהעונש המוצע בו נקבע לתקופה מוגדרת, אשר לכאורה טמונה בו מגמה לצמצום שיקול-הדעת שהצדדים מותירים לבית-המשפט, אינו פסול. פעמים רבות הסדר כזה נדרש כדי לאפשר לצדדים להגיע להבנה ולהסכמה, בייחוד נוכח רצונם של נאשמים להבטיח ככל האפשר את העונש הצפוי להם".

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ואת כל טיעוני הצדדים, לרבות הודאת נאשם 1 והיחסון בזמן השיפוטי, מצבו האישי של נאשם 1, ההליך השיקומי בו לוקח נאשם 1 חלק מזה למעלה משנתיים, המלצת שירות המבחן ואת האינטרס הציבורי, אני סבורה כי יש מקום לחרוג בעניינו של נאשם 1 ממתחם העונש ההולם ולאמץ את העונש לו עתרו הצדדים על פי הסדר הטיעון.

נאשם 2 - האם יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם?

12. אשר לנאשם 2, סבורני כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה בעניינו ולהשית עליו עונש של צו מבחן ושל"צ כהמלצת שירות המבחן ועתירת ההגנה.

אציין כי בהחלטתי זו אני מתעלמת מהמלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, ומהשיקולים לקולא העומדים לזכותו, אולם, יש לזכור כי שיקולי שירות המבחן שונים משיקוליו של בית המשפט וכי המלצתו אינה מחייבת את בית המשפט אלא מהווה המלצה בלבד (רע"פ 6915/036 גומייד נ' מדינת ישראל (14.12.03)).

לא ברורה ההבחנה העולה מהמלצות תסקירי שירות המבחן לגבי שני הנאשמים, כאשר בעוד שבעניינו של נאשם 1 שהחל בהליך שיקום עוד בחודש פברואר 2014 והינו מתמיד בהליך וצועד בדרך השיקום זה תקופה ארוכה, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית, ובנוגע לנאשם 2, שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בלבד של צו מבחן ושל"צ.

יצוין כי לפי התסקיר הראשון שהוגש בחודש ינואר 2016, נאשם 2 החל בהתבוננות ראשונית בהתנהגותו הבעייתית והשולית, מצוי בשלב ראשוני של ההליך הטיפולי, התקשה לחשוף באופן מעמיק וגלוי משקעים רגשיים, התנהגותו השולית, חלקיו התלוצצים וההתמכרותיים לסמים, שאינם קשורים למצבו הרפואי, התקשה להעמיק ולבחון את המניעים לביצוע עבירות הסחר ועוד. נאשם 2 שלל כל צורך בעזרה טיפולית בתחום ההתמכרויות, טען בפני שרות המבחן כי טרם התדרדרות מצבו הרפואי לא צרך סמים, בעוד שלפי מכתב המדריכה מ"אופק חדש" הוא משתמש בסמים מאז גיל 18, כלומר מזה למעלה מעשור. נאשם 2 פנה לטיפול במסגרת "אופק חדש" אך בחודש אוגוסט 2015, ונדרש עוד לעבור טיפול ארוך טווח.

זאת ועוד, בשלב זה, הטיפול המוענק לנאשם 2 במסגרת "אופק חדש" אינו מכוון לנושא העבירות. מהאמור במכתב המדריכה של נאשם 2 במרכז "אופק חדש", עולה כי השיחות הפרטניות איתו נסובות בעיקר על מצבו הרגשי הירוד בעקבות קשייו הרפואיים, קשייו הכלכליים והפרידה מאשתו ואם ילדיו, ולא עסקו באופן משמעותי במעשיו העבריינים של נאשם 2.

אף אפקטיביות הטיפול המוענק כיום לנאשם 2 מוטלת בספק, שעה שלמרות חלוף זמן רב מעת הגשת כתב האישום, נאשם 2 רק בתחילת השתתפותו בקבוצת N.A ואינו מגיע בתדירות גבוהה.

אציין כי לא חל עקרון אחדות הענישה בין גזירת עונשו של נאשם 2 לזה של נאשם 1, ואין ללמוד מהסדר הטיעון הכולל הסכמה עונשית בעניינו של נאשם 1 על העונש אותו יש לגזור על נאשם 2.

ידוע כי במסגרת הסדרי טיעון נשקלים שיקולים רבים ושונים, שחלקם אינו חשוף לעיני בית המשפט, ומשכך גזרי דין המבוססים על הסדרי טיעון הכוללים הסכמה עונשית אינם מהווים אמת מידה לענישה ראויה והולמת בהתאם למתווה החקיקתי הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין.

עוד יצוין כי קיים הבדל משמעותי בין הנאשמים הן באשר לעבר פלילי, כך שבעוד שנאשם 1 נעדר עבר פלילי, לנאשם 2 עבר פלילי בעבירות שונות, כפי שפורט לעיל.

כמו כן, קיים לטעמי פער משמעותי בהליך השיקום אותו עובר נאשם 1 לעומת הליך השיקום של נאשם 2.

יודגש כי העובדה כי נאשם 2 אינו מסוגל לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות **לא** עמדה לו לרועץ בעת השתתפותו העונשית בתוך מתחם הענישה כפי שיפורט להלן.

אני סבורה כי את השיקולים לקולא העומדים לזכות נאשם 2, הכוללים בין היתר, את הודאתו, את שיתוף הפעולה המפורט לעיל עם גורמי הטיפול, ובעיקר, את מצבו הרפואי המורכב, יש לקחת בחשבון בקביעת עונשו ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

13. בעניינו, עסקינן בעבירות סחר שבוצעו עבור רווח כספי. הפסיקה ציינה כי כאשר מדובר בעבירות שנועדו לשם השאת רווחים, ראוי כי הענישה תישא בנוסף פן כלכלי. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ב-ע"פ 6542/11 מוקטראן נ' מדינת ישראל (25.2.13) לפיהם:

"בעבירות המבוצעות עבור בצע כסף יש לרכיב הקנס תפקיד חשוב בהיבט ההרתעתי והן בהיבט הגמול..."

בעניינו של נאשם 1 הוסכם על סכום של 10,000 ₪, שהינו סכום ראוי בנסיבות העניין.

בקביעת סכום הקנס לגבי נאשם 2, אתחשב במצבו הכלכלי של נאשם 2, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, בחובות בהם הוא מצוי, במצבו הרפואי ובעונשים האחרים שיוטלו עליו בגזר הדין.

סוף דבר

14. נוכח כל האמור לעיל, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר לעונש בנוגע **לנאשם 1** ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 15.5.16 ב"מרכז יום לקשיש" בנס ציונה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם 1, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

כמו כן, הובהר לנאשם 1 כי כחלק מתנאי עבודות השירות עליו להיות נקי מסמים, וכי עליו למסור בדיקות שתן בכל עת שיידרש לכך על ידי הממונה על עבודות השירות. אם תתגלה מעורבות פעילה, בין בגילוי סם ובין בניסיון לזיוף דגימת שתן, יהווה הדבר הפרה של תנאי עבודות השירות ותגרור אחריה את הפסקתם וריצוי העונש במאסר ממש.

על נאשם 1 להתייצב בתאריך 15.5.16 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1/8/2016.

לבקשת הנאשם 1 והוריו, יקוזז הסכום שהופקד במסגרת מ"ת 40135-05-14 לטובת הקנס שהושת, וזאת באין כל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקולים.

ה. נאשם 1 יחתום על התחייבות בסך של 10,000 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים. לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר למשך 10 ימים.

ו. אני פוסלת נאשם 1 מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה בפועל. נאשם 1 יפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט.

ז. אני פוסלת נאשם 1 מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, ונאשם 1 לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ח. אני מטילה על נאשם 1 צו מבחן למשך שנה מהיום. על הנאשם 1 לשתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול ושירות המבחן, למסור בדיקות שתן נקיות משרידי סם, והובהרו לו על-ידי בית-המשפט ההשלכות המשפטיות של הפרת צו מבחן.

15. על **נאשם 2**, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 13.5.2014 ועד ליום 18.6.2014.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ונאשם 2 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ונאשם 2 לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.16 וב-1 לכל חודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

ה. אני פוסלת נאשם 2 מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, פסילה בפועל, ממועד שחרורו ממאסר. על נאשם 2 להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לאלתר.

ו. אני פוסלת נאשם 2 מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי, ונאשם 2 לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעניין נאשם 2

לבקשת באת-כוח הנאשם 2 ובהסכמת המאשימה, אני מעכבת את ביצוע גזר הדין עד ליום 22.5.2016. ככל שלא

עמוד 20

תינתן החלטה אחרת, על נאשם 2

ככל שלא תינתן החלטה אחרת, הנאשם 2 יתייצב למאסרו בבית סוהר "הדרים" ביום 22.5.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם 2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזון מוקדם, עם ענף אבחון ומיזון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

תנאי השחרור שנקבעו במסגרת מ"ת 40135-05-14 יוותרו על כנם.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך שנה מהיום. רשמתי בפניי את הצהרת נאשם 2 כי אין בחזקתו דרכון.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק החלטה זו למשטרת הגבולות בדחיפות.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת